

Sygn. akt II KK 152/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Janczak

w sprawie B. T.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 18 sierpnia 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt III K (...),

uchyla wyrok łączny Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 marca 2019r., sygn. akt III K (...) w zaskarżonej części i sprawę skazanego B. T. w tym zakresie przekazuje w/w Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

B. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 sierpnia 2018 r., w sprawie sygn. akt III K (...), na karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., popełnione w dniu 9 sierpnia 2016 r.; kara ta została wykonana w wymiarze 178 godzin;
2. Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 sierpnia 2018 r., w sprawie sygn. akt III K (...), na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 11 czerwca 2018 r.; ponadto nałożono na oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu P., orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 11 czerwca 2018 r., godz. 19:25 do dnia 12 czerwca 2018 r., godz. 13:48, uznając karę ograniczenia wolności za wykonaną w wymiarze 2 dni; kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem łącznym z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt III K (...) :

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. połączył kary ograniczenia wolności orzeczone wobec B. T. opisanymi wyżej wyrokami:
 1. Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 sierpnia 2018 r., sygn. akt III K (...),
 2. Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt III K (...)
 i wymierzył skazanemu łączną karę ograniczenia wolności w wysokości 2 lat i 6 miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,
3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej zaliczył:

4. 178 godzin kary ograniczenia wolności, wykonanych w sprawie o sygnaturze akt III K (...);
5. okres zatrzymania od dnia 11 czerwca 2018 r., godz. 19:25 do dnia 12 czerwca 2018 r., godz. 13:48, uznając za wykonane 2 dni kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie o sygnaturze akt III K (...);
6. ustalił, że w zakresie nieobjętym punktem I sentencji wyroku wymierzone B. T. kary i środki karne podlegają odrębnemu wykonaniu;
7. kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się z dniem 5 kwietnia 2019 r.

Obecnie kasację od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt III K (...), wniósł Prokurator Generalny zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej ograniczenia wolności, na korzyść skazanego B. T.

Autor kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r., polegające na orzeczeniu wobec B. T. kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, a tym samym poza granicami określonymi w wyżej wskazanym przepisie, gdyż powyżej górnego progu 2 lat, wyznaczonego dla kary łącznej ograniczenia wolności.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na korzyść skazanego B. T. okazała się oczywiście zasadna, co przemawiało za jej uwzględnieniem na

posiedzeniu przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k. Powyższy wyrok w zaskarżonej części został wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r.

W ocenie Sądu Najwyższego w pełni zasługiwał na uwzględnienie zarzut naruszenia dyrektywy zamieszczonej w przepisie art. 86 § 1 k.k., kształtującej ogólne granice orzekania kary łącznej oraz wprowadzającej ich dodatkowe ograniczenie w odniesieniu do kary ograniczenia wolności. Stosownie do dyspozycji wspomnianego przepisu granice kary łącznej wyznacza najwyższa z wymierzonych kar, która stanowi dolny próg oraz suma wymierzonych kar, która stanowi górną granicę wymiaru kary, przy czym kara łączna nie może przekroczyć 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Tymczasem, w sprawie będącej przedmiotem kasacji, Sąd Rejonowy w W. wymierzył skazanemu B. T. karę 2 lat i 6 miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy powinien to uczynić w granicach wyznaczonych przepisem art. 86 § 1 k.k., a zatem w wymiarze nie przekraczającym 2 lat ograniczenia wolności.

Orzekając karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy, a więc z przekroczeniem górnej granicy kary łącznej tego rodzaju określonej w ustawie karnej, Sąd Rejonowy w W. dopuścił się rażącego naruszenia prawa karnego materialnego, co niewątpliwie ukształtowało treść orzeczenia w sposób niekorzystny dla skazanego.

Reasumując stwierdzić należy, że w sprawie o sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w W. dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., które to uchybienie miało istotny wpływ na treść zapadłego prawomocnego orzeczenia, w tym niekorzystny wpływ na sytuację skazanego.

Przedstawione okoliczności uzasadniały uwzględnienie kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego B. T. i uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w W. – w zaskarżonej części dotyczącej kary łącznej ograniczenia wolności.

Procedując ponownie w przedmiocie wyroku łącznego Sąd Rejonowy zastosuje uregulowania kształtujące zasady wymiaru kary łącznej i jej ustawowe granice.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.